

Nick Ervinck

LAVEREN TUSSEN AMBACHTELIJKE EN HET VIRTUELE

Corona is voor beeldend kunstenaars een publieke drooglegging geweest. Exposities gingen niet door, musea werden gesloten. Vooral voor Vlaamse kunstenaars met een internationale reputatie betekende dit een terugplooiën op het eigen atelier. Nu de pandemie zo goed als voorbij is komt Nick Ervinck naar buiten met een eigen tentoonstellingsruimte in Middelkerke en een aantal grote exposities in onder meer Gent en Lokeren. Maar het is ook tijd aandacht te besteden aan zijn boek Henry Moore, dat vlak vóór corona verscheen en daardoor nog niet de aandacht kreeg dat het verdient.

Elke kunstenaar heeft zijn voorbeelden. Sommigen volstaan ermee die te benoemen, andere gaan ermee in dialoog. Zoals Nick Ervinck, die een lijvig boek publiceerde over de Britse beeldhouwer Henry Moore en diens bepalende invloed op zijn eigen werk. Het is een in meer dan één opzicht bijzondere publicatie geworden, omdat de lezer getuige is van een veel complexer proces dan simpelweg beïnvloeding. Ervinck toont hoe de ideeën en de werkwijze van Moore in zijn sculpturen doorwerken en evolueren, hoe meester en leerling op een creatief niveau versmelten tot één hybride kunstenaar.

NEGATIEVE RUIMTE

“Er zijn wereldwijd wel duizend boeken over Henry Moore verschenen en ik bezit zelf ruim driehonderd verschillende titels,” zegt Nick Ervinck. “Ik lees en verzamel veel, vooral over beeldende kunst, maar tussen de vierduizend boeken die ik heb, is mijn collectie over Moore wel een bijzondere. Moore werkte met gaten en creëerde zo een heel nieuw concept in de beeldhouwkunst, dat van de zogeheten ‘negatieve ruimte’.

Voor mij is dat concept heel normaal maar het verbaasde me dat het pas honderd jaar oud is. Ik was heel trots dat ik een van de kunstenaars ben die voor het boek Negative Space, trajectories of Sculpture in the 20th and 21st centuries werd geselecteerd, ook al was ik slechts een van de honderden, maar mijn band met Moore gaat veel verder. Dat was wat ik in mijn eigen boek over hem wilde laten zien.”

VOORTBORDUREN

Ervincks bewondering voor Henry Moore is groot. Hij bezocht dan ook diens atelier in Engeland. “Nadat Moore in Londen zijn appartement was kwijtgeraakt door een Duits bombardement verhuisde hij naar het platteland. Daar vond hij eindelijk de rust en de ruimte die hij nodig had. Moore heeft heel zijn leven keihard gewerkt en liet bij zijn dood een aanzienlijk vermogen en vijftienhonderd werken na aan de stichting die zijn naam zou dragen.

Daar werken momenteel nog altijd tientallen mensen, die mij alle medewerking hebben verleend bij mijn boek.” Het merendeel van het boek bestaat uit fotopagina’s waarbij sculpturen van Moore en Ervinck met elkaar vergeleken worden. Al lezende wordt duidelijk hoe schatplichtig Nick Ervinck zich aan de Britse meester voelt maar ook hoe hij voortborduurt op diens inzichten en technieken. De kloof tussen de twintigste eeuw van Moore en de éénnentwintigste van Ervinck is daarbij groot en ze heeft diverse namen: 3D scannen, 3D printen enzovoorts.

OPGEDRONGEN KEUZE

“Ik ben opgegroeid met de mogelijkheden van de virtuele wereld,” aldus Nick Ervinck. “Als puber had ik een gaming-verslaving en als student aan de hogeschool van de kunsten had ik een leraar die mij liet ontdekken hoe je met behulp van de computer kunstwerken kon maken. Natuurlijk was ik gefascineerd door die digitale gereedschappen maar tegelijk weigerde ik daar exclusief voor te kiezen. Want

dat was de keuze die je werd opgedrongen toen ik studeerde: ofwel ging je voor het snelle en virtuele, ofwel ging je voor het langzame en traditioneel ambachtelijke. Ik wilde beide en in mijn sculpturale werk heb ik ook altijd beide technieken gebruikt. Ik kan in drie D printen en met kunststoffen werken maar ik hanteer evengoed de beitel en ik laat in brons gieten. Volgens mij hebben beide technieken een even grote toekomst.”

VIRTUEEL MUSEUM

Die wens verleden en toekomst met elkaar te verbinden is een kenmerk van het werk van Nick Ervinck. In zijn sculpturen heeft hij zich laten inspireren door wetenschappelijke ontdekkingen op bijvoorbeeld het gebied van de plantkunde. Hij houdt van science fiction en toont zich zeer bewust van de mogelijkheden en gevaren van het ‘knutselen’ aan mensen, planten en dieren tot nieuwe hybride wezens. Maar ook tussen traditionele en hedendaagse beeldhouwtechnieken zoekt Ervinck naar een hybride vorm. En hij vindt die vormen, overal. Bijvoorbeeld in de creatie van zijn nieuwe virtuele museum, waaraan hij tijdens de coronapandemie ijverig heeft gewerkt. Hij heeft hierbij vijftientigduizend vierkante meter tentoonstellingsruimte in boekvorm gegoten, waarbij de bezoekers van 360 graden foto naar 360 graden foto gaat. Een Herculeswerk waaraan Ervinck en zijn assistenten tweeduizend uur hebben getekend op de computer. Het resultaat is een museum dat de kijker elk moment dat hij wil kan bezoeken, zo lang als hij wil en letterlijk zonder uit zijn luie zetel te komen. In feite een museum dat ontworpen lijkt voor pandemische tijden, ware het niet dat Nick Ervinck in de tussentijd ook gewerkt heeft aan een eigen offline expositieruimte.

Kunstenaar: Nick Ervinck

VIERENTACHTIGDUIZEND FINNEN

“In Middelkerke heb ik, dankzij de bekende burgemeester, de beschikking gekregen over een kerkgebouw. Ik heb het gelijkvloers ingericht met beelden van mezelf en de eerste verdieping met veertig kunstwerken van collega’s die ik geruild heb. Ik heb de kerk acht jaar in pacht gekregen, dus ik kan er heel wat tentoonstellingen organiseren. Enerzijds heb ik dat gemist tijdens corona, anderzijds betekent het ook enorm veel werk. Tegelijk met de expo in Middelkerke liep er namelijk een tentoonstelling in een kasteel dat onderdeel is van het Nationale Museum van Finland. In Middelkerke ontvingen we vierduizend bezoekers, in Finland vierentachtigduizend. Dat laatste verbaasde me zelf ook, maar het was een enorm succes. Toch heb ik meer verkocht aan die vierduizend Belgen dan aan die vierentachtigduizend Finnen, en ook de transport- en andere kosten voor Finland

Boek: NHIECNKREY

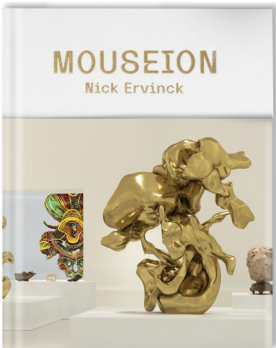
waren zó hoog dat ik mezelf geen loon heb kunnen uitkeren. De buitenwereld ziet kunstenaars enkel als creatieve geesten, maar in werkelijkheid zijn we achter de schermen ook manager en ondernemer. Je wilt uitsluitend met de uitwerking van je ideeën bezig zijn maar je moet ook rekenen, facturen betalen en organiseren. Ik heb vijf medewerkers in vaste dienst, wat helemaal niks is in vergelijking met de tweehonderdvijftig die voor Damien Hirst werkzaam zijn, maar wat toch aangeeft dat Nick Ervinck ook een bedrijf is. Onlangs ben ik er in mijn eentje in geslaagd de wet te laten aanpassen, zodat kunstenaars nu ook subsidie kunnen aanvragen bij het ministerie van economische zaken in plaats van enkel bij cultuur. Corona heeft die noodzaak nog eens onderstreept. Zelfs op dat snijvlak van artiest en ondernemer ben ik dus geïntrigeerd door de hybride vorm.”

Het boek Henry Moore is verschenen bij Hannibal Publishers in Veurne (www.hannibalbooks.be) Voor meer informatie over boeken, het pas verschenen MOUSION en exposities kijk op: www.nickervinck.com en op www.nickervinck.com/program

Tekst: Jeroen Kuypers | Fotografie: aangeleverd door Nick Ervinck

Komende exposities:

- Ter Posterie, Roeselare - BE 12/05/2022 - 05/06/2022
- Art Oostervijk - NL 05/06/2022 - 28/06/2022
- Sint Jacobs Kerk, Gent- BE 23/05/2022 - 24/07/2022
- K.E.R.K., Sint Pieters Kapelle - BE 01/07/2022 - 28/08/2022
- Park ter beuken, Lokeren - BE 02/07/2022 - 04/09/2022
- Kunstenfestival Aardenburg - NL 16/07/2022 - 04/09/2022

Boek: MOUSEION

STUDIO NICK ERVINCK

Kortemarkstraat 67
8810 Lichtervelde
E. info@nickervinck.com
T. +32 (0)51 - 620437

Voor meer informatie:
www.nickervinck.com